

Koning Willem II der Nederlanden

Willem Frederik George Lodewijk (Den Haag, 6 december 1792 - Tilburg, 17 maart 1849), Prins van Oranje-Nassau, was van 1840 tot 1849 koning der Nederlanden, groothertog van Luxemburg en hertog van Limburg. Hij is ook bekend onder de bijnamen de Held van Waterloo en Slender Billy.

Willem (roepnaam "Guillot") werd geboren in Den Haag als zoon van de latere koning Willem I en van Wilhelmina van Pruisen. Hij kreeg een jongere broer: Frederik (1797-1881), en twee jongere zusjes: Paulina (1800-1806) en Marianne (1810-1883). Na de vlucht in 1795 van zijn grootvader stadhouder Willem V en de uitroeping van de Bataafse Republiek trokken zijn ouders met hun driejarige zoon eerst naar Engeland en daarna naar Duitsland.

Zijn jeugd bracht Willem door aan het hof van de koning van Pruisen waar hij een militaire opleiding kreeg en diende in het Pruisische leger. In Spanje diende hij onder Wellington in het Engelse leger. In 1813 keerde hij met zijn vader terug naar Nederland, hij was toen 19 jaar. In 1815 werd hij troonopvolger. Hij nam als Engels generaal deel aan de Slag bij Waterloo, waaruit hij gewond aan zijn schouder terugkwam, in de ogen van sommigen als de "held van Quatre-Bras en Waterloo".

Van december 1813 tot mei 1814 was Willem verloofd met de Britse kroonprinses Charlotte Augusta, dochter van de latere koning George IV. Zij verbrak de verloving, en huwde later met Leopold van Saksen-Coburg.

Willem II trad daarop in februari 1816 in het huwelijk met Anna Paulowna, dochter van Paul I van Rusland. Hij was goed bevriend met haar broer die zijn zuster voorstelde als huwelijkskandidate.

Anna Paulowna Sint-Petersburg, 18 januari 1795 - Den Haag, 1 maart 1865, grootvorstin van Rusland, behorend tot het Huis Romanov, was als echtgenote van koning Willem II van 1840 tot 1849 koningin der Nederlanden.

Uit dit huwelijk werden vijf kinderen geboren:
Willem Alexander Paul Frederik Lodewijk
Willem Alexander Frederik Constantijn Nicolaas Michiel
Willem Frederik Hendrik
Willem Alexander Frederik Ernst Casimir
Wilhelmine Marie Sophie Louise

NB. Willem Alexander Frederik Constantijn Nicolaas Michiel werd op zijn Russisch Sasja genoemd. Hij was de lievelingszoon van zijn ouders en stierf op 30-jarige leeftijd. Dit was een zware klap voor koning Willem II.

Willem Alexander Frederik Ernst Casimir stierf al jong, nog voor hij een jaar oud was.

Willem

Alexander(Sasja)

Hendrik

Ernst Casimir

Sophie

Het Koninklijke gezin rond 1828

Willem II regeerde slechts korte tijd als constitutioneel vorst. Na het overlijden van zijn lievelingszoon Alexander ging zijn gezondheid achteruit. Ook de problemen met zijn oudste zoon, de latere koning Willem III, gingen hem niet in de koude kleren zitten. Kroonprins Willem was het namelijk helemaal niet eens met de grondwetswijziging waar zijn vader mee had ingestemd. Hij deed zelfs schriftelijk afstand van zijn rechten op de troon, wat hij later weer introk.

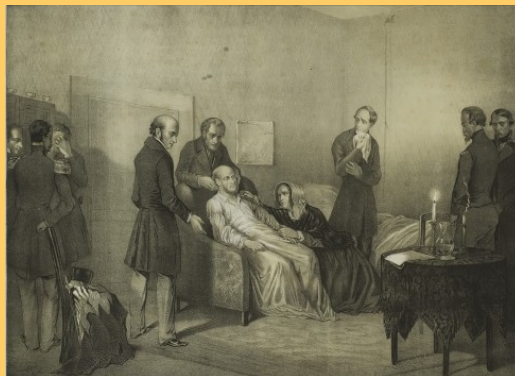
De inhuldiging van Willem II op 28 november 1840

Pas sinds 1848 kennen we kabinetten. Daarvoor waren de ministers op de eerste plaats dienaren van de koning die slechts zelden gezamenlijk vergaderden. Pas in 1842 werd er een geregelde kabinetsvergadering in het leven geroepen. In 1848 werd voor het eerst een kabinet geformeerd. Toen Willem II op 13 februari 1849 voor het eerst de nieuwe Tweede Kamer toesprak, merkte men op dat hij er slecht uit zag en zijn stem zwak was. Begin maart wenste de koning zich voor korte tijd terug te trekken in het door hem geliefde Tilburg. Zijn lijfarts raadde hem dit af, maar de koning zette zijn wil door. Op 13 maart nam hij afscheid van zijn vrouw en reed naar Rotterdam.

In Rotterdam was Willem II gekleed in een lange mantel met als hoofddeksel zijn typische Russische muts. In de haven wilde hij een in zijn opdracht in aanbouw zijnde stoomjacht bezichtigen. Bij het aflopen van de trap raakte hij met zijn laars verward in zijn mantel en viel van zes treden af. Onmiddellijk stond hij weer op en op de ontstelde vragen reageerde hij met een geruststellend: Het is niets.

Toen de koning via Geertruidenberg naar Tilburg reisde werd hij door de menigte toegejuicht. Maar tegen de gewoonte in werd er vanuit het rijtuig niet gereageerd. Het slechte weer deed de koning geen goed en hij had de mantel dicht om zich heen geslagen.

In Tilburg aangekomen werden de gezondheidsproblemen erger. Willem II was ook niet meer in staat om stukken te bestuderen. Twee dagen lang was de koning ernstig kortademig. Op 16 maart kwam zijn zoon Hendrik op bezoek, waardoor zijn zin enigszins verbeterde. Toen koningin Anna Paulowna kort daarna ook arriveerde, werd zij niet meer toegelaten. Zij luisterde van achter de deur gespannen of zij zijn dierbare stem hoorde. Op 17 maart werd zijn toestand zeer kritiek. Rond drie uur kreeg Willem II een ernstige aanval van kortademigheid, waarbij hij zijn arts in de armen vloog. Deze zette hem weer terug in zijn stoel, waarna hij stierf. Koningin Anna Paulowna was zo geschrokken dat zij zich gillend op zijn levenloze lichaam wierp. Enkele dagen heeft zij urenlang geknield bij zijn lijk gezeten.

Koning Willem II sterft op 17 maart 1849

Willem II wenste na zijn dood niet gebalsemd te worden en had in zijn testament opgenomen dat de 'houten kist, die zijn gebeente bevatten moest' de vorm moest krijgen van 'zijn lijk' en hij 'gekleed in de gewoone tenue, die hij bij zijn leven droeg' moest worden bijgezet: 'De kist is dus aan het hoofd smal, aan de schouders breed en aan de voeten smal toeloopende. Van 't fijnste hout gemaakt, werd ze aldus in de vierkante looden kist geplaatst'. Op 3 april werd Willem II uit Tilburg opgehaald om de volgende dag bijgezet te worden in de grafkelder van de Oranjes in Delft. Zijn kist bevindt zich aan de noordzijde in de grafkelder. Zijn oudste zoon en koning der Nederlanden vanaf de dood van zijn vader was niet aanwezig bij de begrafenis. Volgens de berichten was hij op dat moment bij een vriendin in Londen, Engeland.

Na de dood van Willem II bleek uit zijn nalatenschap dat hij was gechanteerd en flink was bestolen. Er waren erg veel schulden, voornamelijk bij zijn zwager, tsaar Nicolaas I. De tsaar werd afbetaald met schilderijen. Belangrijke werken van Rembrandt, Van Dijck en Rubens behoorden vanaf dat moment tot de kunstcollectie van Rusland. Later bleek dat de waarde van zijn bezittingen (onroerend goed, effecten, juwelen en goud en zilver) die van de schulden ver overtrof.

De homoseksuele relaties die Willem II als kroonprins en als koning onderhield werden onder andere door Eillert Meeter beschreven. In de jaren 1840-1848 vroeg en kreeg Meeter steeds weer geld van Koning Willem II. De achtergrond schijnt zijn kennis over het privéleven van de koning te zijn geweest. Willem had zich als "Prins van Oranje" in tal van vreemde politieke avonturen gestort. Hij had geprobeerd koning van Frankrijk of België te worden en samengezworen tegen zijn vader toen deze wilde hertrouwen.

Geen leugens, wel vuil!, was het oordeel over het opzienbarende boek dat journalist Eilert Meeter (1818-1862) in 1857 liet uitgeven door J.F. Hope in Londen, onder de titel: Holland, its Institutions, Its Press, Kings en Prisons. Hierin wordt 's konings voorliefde voor knappe jonge mannen uitgebreid beschreven. De koning zou zich hebben omringd met dienaren die hij niet kon ontslaan vanwege wat Meeter de "afschuwelijke motieven" noemde waarvoor hij hen had aangenomen.

In eerste instantie werd er geen geloof gehecht aan Meeters beweringen. Hij was nu niet bepaald een betrouwbare bron. In documenten uit het Koninklijk Huisarchief is achteraf echter gebleken dat de informatie klopt.

NB. Eillert Meeter (Oude Pekela, 1 maart 1818 - Briton Ferry (Wales), 7 april 1862) was een republikeins en revolutionair gezind journalist. Eillert werd geboren als Eillert Meter en was een zoon van de barbier Michiel E. Meter en Tryntje Wessels Kuiper. Na een korte loopbaan in het leger waar Meeter het tot sergeant bracht maar waar hij de gehoopte officiersopleiding niet kon volgen werd hij journalist.

